

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mleczarskiej w Ż.
przeciwko B. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 24 kwietnia 2019 r., sygn. akt I AGa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 4050 (cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mleczarska w Ż. wniosła o zasądzenie od pozwanego B. sp. z o.o. z siedzibą w P. kwoty 75.871,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty.

Wyrokiem z 5 lutego 2018 r. Sąd Okręgowy w P. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 75.871,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 16 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz oddalił powództwo w pozostałej części.

Wyrokiem z 24 kwietnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że oddalił powództwo.

W skardze kasacyjnej powódka jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

W ocenie skarżącej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnione jest potrzebą wykładni przepisów prawnych wywołujących istotne rozbieżności w orzecznictwie sądowym zaistniałym pomiędzy wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z 5 lutego 2018 r., a wyrokiem z 24 kwietnia 2019 r. Sądu Apelacyjnego w (...), wydanych w przedmiotowej sprawie. Rozbieżności spowodowane są odmienną interpretacją przepisów art. 535 k.c., art. 488 § 1 k. c., art.116 k.c. i art. 94 k.c., polegającą na odmiennej ocenie zagadnienia prawnego czy zapłata ceny należnej sprzedawcy z tytułu wykonania umowy sprzedaży może być zastrzeżona w umowie sprzedaży pod warunkiem zawieszającym, czy też warunek zawieszający w umowie sprzedaży powoduje nieważność umowy sprzedaży zawartej pod warunkiem zawieszającym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W judykaturze już wielokrotnie wypowiedano się na temat charakterystyki skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2018 r., II CSK 71/18, niepubl.). Wskazano tam m.in., że skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej.

Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony - co należy podkreślić - wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c., nie zaś merytorycznej

oceny skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

Powołanie się na przesłankę przedsądu przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania przepisu prawa, którego wykładnia budzi wątpliwości, określenia zakresu koniecznej wykładni, wykazania, że wątpliwości interpretacyjne mają poważny charakter i wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, a jeżeli podstawą wniosku w tym zakresie jest twierdzenie o występujących w orzecznictwie sądowym rozbieżnościach wynikających z dokonywania przez sądy różnej wykładni przepisu, konieczne jest wskazanie rozbieżnych orzeczeń, dokonanie ich analizy i wykazanie, że rozbieżność wynika z różnej wykładni przepisu (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02, z 28 marca 2007r. II CSK 84/07, z 11 stycznia 2008 r. I UK 283/07 i z 8 lipca 2008 r. I CSK 111/08, niepubl.).

Należy podkreślić, że nie chodzi tu o rozbieżności w wykładni pomiędzy sądem pierwszej i drugiej instancji, które orzekały w danej sprawie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 20 lutego 2014 r., IV CSK 505/13; z 5 lipca 2019 r., IV CSK 46/19; z 25 września 2019 r., IV CSK 573/18; z 5 lipca 2019 r., IV CSK 35/19; z 25 kwietnia 2018 r., V CSK 609/17). Rozbieżność w orzecznictwie sądów, o której mowa jest w 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., jako o przesłance prawnej mogącej uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie może być utożsamiana jedynie z faktem istnienia rozbieżności w sposobie interpretacji lub stosowania określonych przepisów prawnych przez sąd pierwszej instancji oraz sąd drugiej instancji w związku z orzekaniem przez nie w tej samej (konkretnej) sprawie - przeciwnie, potrzeba wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów istnieje dopiero wówczas, gdy rozbieżna jest interpretacja i stosowanie tych samych przepisów prawnych przez sądy orzekające w (co najmniej w dwóch) różnych sprawach (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2003 r., I PK 557/02).

Warunków tych nie spełnia wniosek powódki i jego uzasadnienie o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w którym powołano się jedynie na rozbieżność

w orzecznictwie pomiędzy sądem pierwszej i drugiej instancji, które orzekały w sprawie.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej, nie znajdując też okoliczności, które obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu w ramach przedsądu.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj